

1 עה"ד, יש בה יתרון על דרגת העילוי שקודם חטא עה"ד;
2 ובודאי שכמו"כ הוא ביתרון מעלתה של העלי' העתידה
3 (שלאחרי הירידה בחטא העגל) לגבי העלי' דמ"ת (שקודם
4 חטא העגל).

5 ומעלתה של עלי' זו (שלאחרי הירידה, לגבי המעלה
6 הקודמת) היא ביתר שאת – הן מצד המשכת אוא"ס ב"ה
7 מלמעלמ"ט והן מצד התעלותם של בני' (והעולם)
8 מלמטלמ"ע.

9 וכמו שמצינו בעלי' דמ"ת: דעם היות שגם קודם מ"ת
10 כבר ניתן הכח על קיום המצות, ובלשון הרמב"ם¹⁹ ש"על
11 ששה דברים נצטוו אדה"ר וכו' והוסיף לנח אבר מן החי
12 כו' בא אברהם ונצטווה יתר על אלו כו' ויצחק כו' ויעקב
13 הוסיף כו' ואמחז"ל דהאבות קיימו "כל התורה כולה עד
14 שלא נתנה"²⁰ – עכ"ז הרי דוקא במ"ת נתחדש (לא רק
15 עילוי רב ותוספת כח בקיום המצות עצמן²¹, אלא גם) כל
16 הענין ד"ובנו בחורת"²² – בחירת הקב"ה בבני', הבאה
17 מעצמותו ית'²³ שלמע' מכל אור וגילוי (שנתגלה קודם
18 מ"ת).

19 וכן הוא גם בנוגע למעלת דרגתם של בני' (והעולם):
20 דאעפ"י שע"י חטא העגל חזרה זוהמתן של ישראל, מ"מ
21 לא היתה זוהמא זו כמו קודם מ"ת²⁴. דלפי שהכירור
22 והעילוי ד"פסקה זוהמתן" במ"ת ה' בדרגא נעלית יתר
23 מדרגת העילוי קודם חטא עה"ד, והיינו שפעולתו היתה
24 פנימית וחודרת יותר²⁵, לכן גם בירידה שלאח"ז עדיין
25 ניכרת פעולתו.

26 ג. ועד"ז הוא גם בענין העלי' בגאולה העתידה – שאז
27 ילמד משיח תורה את כל בני' כולם²⁶, תורתו של משיח
28 (בדוגמת העלי' שבמ"ת²⁷) – שגם בה מעלה גדולה ויתירה
29 על העלי' שבמ"ת²⁸: ובשני הענינים הנ"ל – בגילוי
30 האלקות מלמע' ובמדריגתם של בני' (והעולם):

(19) הל' מלכים פ"ט ה"א.
(20) יומא כח, ב. קידושין פב, א.
(21) ראה לקו"ש ח"ג פ' לך. ח"ה פ' וירא ובהנסמן שם.
(22) ראה שו"ע אדה"ז א"ח ס' ס"ד.
(23) ראה לקו"ש ויקרא לח, ב. ספה"מ תש"ג ע' 24. לקו"ש ח"ד ע' 1341.
וראה לעיל בשיחה א' ס"ה ואילך.
(24) ראה ניצוצי אורות זח"ג יד, ב.
(25) שהרי במ"ת נתבטלה הגזירה דעליונים לא ירדו לתחתונים כו' (שמו"ר
פ"ב, ג. וראה גם תנחומא וראא טו) וראה בהנסמן לעיל הערה 21. וראה
לקו"ש ח"ח שיחה לחגה"ש.
(26) לקו"ש צו יז, א. שער האמונה פנ"ו.
(27) ראה תו"א שמות מט, א. ובכ"מ.
(28) ראה קה"ר (ספ"א ורפ"ב) שתורת עוה"ז הבל היא לפני תורתו של
משיח.
(29) פ"ו.

31 מבואר בתניא²⁹ שעם היות שגילוי האלקות שהי'
32 במ"ת ה' בבחי' ראי' חושיית, בכ"ז ה' זה רק "מעין"
33 ודוגמת הגילוי שהי' לע"ל. הרי מובן מזה שבחי' "ונגלה
34 כבוד הוי' וגו'"³⁰ – גילוי אוא"ס ב"ה שהי' לע"ל – הוא
35 נעלה יותר מבחי' גילוי האלקות שהי' במ"ת.

36 וגם בנוגע למדריגתם של בני' והעולם, הרי לע"ל
37 יקויים מ"ש "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ" ו"בלע
38 המות לנצח וגו'"³¹, והיינו

[לא כמו שהי' במ"ת שרק "פסקה זוהמתן" – ועדיין
39 נשארה אפשריות שתחזור לאח"ז – (וכמו שהי' בפועל ע"י
40 חטא העגל)³², והיינו לפי שהזיכוך שנפעל בעולם לא הי'
41 מצד העולם עצמו, כ"א מצד המשכת וגילוי אלקות
42 מלמעלה, ולכן "במשוך היובל" – כשנסתלק גילוי זה
43 היתה שוב אפשריות לחזרת הזוהמא³³. אבל לעת"ל היינו]
44 שענין הטומאה והזוהמא יועבר לגמרי, והיינו שהעולם
45 עצמו מצד ענינו הוא יתברר ויזדכך ולכן גם הגילוי
46 (והעלי') שיבא עי"ז יתגלה ויחדור בעולם באופן של
47 "לנצח".

48 ד. והנה מזה אשר דוקא לאחרי הירידה היא העלי'
49 הנעלית ביותר, מובן אשר הירידה אינה אלא הכנה
50 מוכרחת³⁴ להעלי' הבאה אחרי'. והיינו כי דוקא העבודה
51 במקום הירידה היא המביאה את העלי'.
52 וכמו שהעלי' דמ"ת באה ע"י ההכנה ד"מעשה
53 אבות"³⁵ ואח"כ הכירור וזיכוך ד"כור הברזל"³⁶
54 במצרים³⁷, שהם שהכינו את בני' (והעולם) שיוכלו לקבל
55 הגילוי דמ"ת;

56 כך, ע"י ההכנה של "מעשינו ועבודתינו כל זמן משך
57 הגלות"³⁸ בכירור וזיכוך העולם עד שהעולם עצמו מצד
58 ענינו הוא יזדכך ויתעלה כנ"ל תבוא העלי' דגאולה
59 העתידה.

(30) ישע"י מ, ה. וראה שער האמונה פכ"ה.

(31) ישע"י כה, ח.

(32) ראה ד"ה וירד תרמ"ג בסופו: ומה שבמ"ת פסקה זוהמתן אפ"ל שהוא
כמ"ש בשש"ב בבניונים שהרע שבהם ישן ויכול להיות חזר וניעור, כמ"כ כאן
הרי אח"כ ה' חטא העגל שחזרה זוהמתן והי"ז שינויים, והיינו שגם מתחלה
לא נודרך לגמרי.

(33) ראה בלקוטי שיחות שם שבמתן תורה – בנעול ה' רק הענין
ד"עליונים ירדו לתחתונים", וענין "התחתונים יעלו לעליונים" – כירור ועליית
התחתון עצמו הותחל לאחרי מ"ת אלא שהכח ע"ז ניתן במ"ת.

(34) ראה לקו"ש ח"ה ע' 57 ואילך.

(35) ראה לקו"ש ח"ג ע' 776.

(36) מלכים א ח, נא.

(37) ראה תו"א יתרו (עד, א"ב), שמות שם.

(38) תניא רפ"ז.